1/2017

CHARIZMA

„Pôst je dokonalou príležitosťou naučiť sa, ako opäť milovať.“

pápež František

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu

Pane, daj mi dobré trávenie
a aj niečo na jedenie.

Daruj mi zdravie tela a dobrý humor,
ktorý potrebujem k tomu, aby som si ho udržal.

Daj mi, Pane, jednoduchú dušu,
ktorá dokáže objaviť poklad vo všetkom,
čo je dobré a nezľakne sa zla,
ale skôr, vždy nájde spôsob,
ako dať veci do poriadku.

Daj mi dušu, ktorá nebude poznať nudu,
šomranie, povzdychy, sťažnosti,
a nedovolí mi príliš sa zaoberať tou vecou,
ktorá najviac stojí v ceste, mojím „ja“.

Daj mi, Pane,
zdravý zmysel pre humor.

Daj mi milosť pochopiť vtip,
aby som v živote
objavil trochu radosti
a podelil sa o ňu i s inými.

Amen

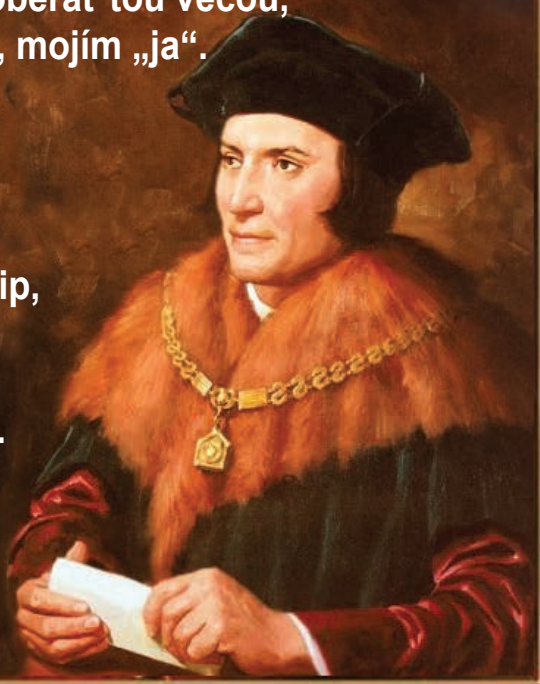

Modlitba sv. Tomáša Mora, ktorú sa modlí každý deň pápež František.

Po mučení, so strhnutou kožou na chodidlách, kráčal na vlastnú popravu štrnásťročný mexický chlapec s úsmevom a slovami: „Nech žije Kristus Kráľ a Guadalupská Panna Mária!“ Tri dni predtým napísal svojej matke: „Dôveruj v Božiu vôľu. Zomieram šťastný, pretože zomriem po boku nášho Pána.“ Pápež František minulý rok kanonizoval tohto mladého mučeníka svätého José Sánchez del Río.

Zo sveta počúvame správy o neuveriteľnej viere kresťanov. Sediac v teple svojej obývačky, niekedy smutní riešime v porovnaní s nimi smiešne problémy. Tlak médií sa nás snaží zviazať duchom sveta, pohodlia a strachu o peniaze, prácu, stratu reputácie... Mučeníci sa neboja - ani o život. Dali Bohu všetko - naozaj. Prvé miesto vo svojom živote. Veď mierou lásky je vernosť.

Pápež František povedal: „ Pôstna doba nám zakaždým adresuje dôraznú výzvu na obrátenie: kresťan sa má obrátiť k Bohu „celým svojím srdcom“ (Joel 2, 12), nesmie sa uspokojiť len s priemerným životom. Pôstna púšť nám pomáha povedať nie „svetáctvu“, „bôžikom“, pomáha nám robiť odvážne rozhodnutia v súlade s evanjeliom a posilňovať vzájomnú solidaritu s bratmi.“

Milí čitatelia, veľmi nám prajem, aby sme na záver tohoročného pôstu s úsmevom povedali, podobne ako José Sánchez del Río: „Dôverujem v Božiu vôľu. Žijem šťastný, pretože žijem po boku nášho Pána.“

-aj-

Z OBSAHU

4
V Anglicku sa modlia s veľkou radosťou

7
Dobre radiť pochybujúcim

12
Zázrak obrátenie hriešnika

15
Misia na periférii

CHARIZMA 1/2017

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu,
ročník 9, marec 2017, vychádza trikrát do roka
Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska
Šéfredaktor: Andrea Teplanová, **Grafika:** Mária Teplanová, **Jazyková úprava:** Blanka Kocinová
Redakčná rada: Eva Koprdová, Jarmila Králová, Róbert Lauko, Bohuš Petrík, Juraj Pluta, Karolínka Búsová
Adresa redakcie: Katolícka charizmatická obnova, Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra, casopis.kcho@gmail.com, www.kcho.sk/casopis, telefón: 0907 751 826
Imprimatur: Mons.Marián Chovanec, Biskupský úrad Nitra, č. 300/2009, dňa 10. 3. 2009, **Cenzor:** Mons. Peter Brodek
Registrácia: MK SR 18.6.2009 EV 3727/09, IČO 37 960 687, **Tlač:** Garmond Nitra
Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov, zaslaných na zverejnenie. IBAN: **SK 8702 0000 0000 1800 629557**

Trenčianske stretnutie s milosrdenstvom

Každoročné stretnutie spoločenstiev a priateľov Obnovy v Duchu Svätom v Trenčíne 15. októbra naplnilo Kostol svätého Františka Xaverského aj budovu Piaristického gymnázia.

Prítomní odhodili anonymitu, sused so susedom si vymenili úsmev, podaním ruky sa zoznámili, aby vytvorili skutočné bratstvo pred pozvaním k spoločnej modlitbe. Po chválach si vypočuli slová poznania i proroctva, vnuknuté počas modlitby.

Generálny vikár Peter Brodek v prednáške Tvár Otcovho milosrdenstva pripomenul, že milosrdenstvo je kľúčový pojem evanjelia. Obrátiť sa má nielen hriešnik k spravodlivosti, ale aj spravodlivý k milosrdenstvu. Ako svätej Faustíne povedal Boh: „Spravodlivý potrebuje moje milosrdenstvo rovnako ako hriešnik.“ Prednáška bola plná hlbokých myšlienok a podobenstiev, cez ktoré prišlo osobné vyzvanie: „Aby sme boli tvárou Otcovho milosrdenstva.“

Po adorácii a vzývaní Ducha Svätého

prichádzalo uzdravenie do konkrétnych oblastí mnohých z prítomných. Pocítili, ako sa práve ich dotkol Boh uzdravením.

Po obede sa chodby školy zaplnili radmi čakajúcich na modlitbu v skupine za jednotlivcov. Zároveň obetaví kňazi spovedali celé hodiny. V bloku otázok a odpovedí Vdp. Michal Šrank upozornil na potrebu opatrnosti pri modlitbe za ťažko psychicky chorých a zváženie, kto sa v modlitbovej skupinke môže modliť za iných, čo by mal predovšetkým riešiť vedúci spoločenstva.

Stretnutie ukončilo slávenie Eucharistie. V kázni Vdp. Michal Šrank poukázal na to, ako často sme zameraní na podávanie výkonu a uniká nám spojenie s Bohom. Môže v nás žiť, keď žijeme neustále v jeho Duchu. Ak je moja viera o mne, čo dosahujem, čo sa mi darí - ešte to nemusí byť o Pánovi. Veď my máme byť svedectvom, aký úžasný je Pán!

-aj-

foto: Mária Teplanová

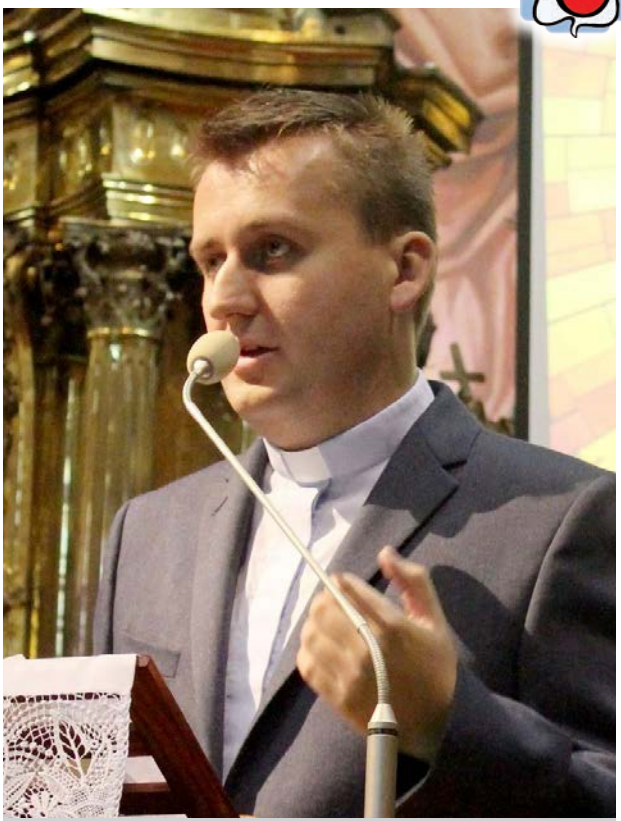

Vdp. Michal Šrank

Rada KCHO pripravuje konferenciu

Rada Katolíckej charizmatickej obnovy zasadala 4. februára vo Zvolene. Nosnou témou bolo prerokovanie prípravy konferencie KCHO, ktorá sa uskutoční 25. - 27. augusta 2017 v Športovej hale v Trnave. Úlohy týkajúce sa príprav tohto dôležitého podujatia prítomní rozdelili do jednotlivých diecéz, každý prispeje ku kvalite podujatia. Nosná téma konferencie je Duch a nevesta volajú: „Príď!“ a Zlaté jubileum Obnovy.

-aj-

Koordinátor KCHO
Vdp. Dušan Lukáč

V Anglicku sa modlia

Na podnet Ducha Svätého z Anglicka pricestovali na Slovensko manželia Stephan a Carol Cade, aby ponúkli spoluprácu Obnove v Duchu Svätom na Slovensku. Navštívili v Nitre Mons. Petra Brodeka a priblížili mu aktivity katolíckej komunity Cor et Lumen Christi Community, v ktorej žijú, a pozvali nás osobne prežiť ich evanjelizačnú konferenciu. Zakladateľom komunity je Damian Stayne, ktorý vedie členov k hlbokému prežívaniu osobného aj spoločného života s Pánom Ježišom, s dôrazom na vnímanie Ducha Svätého a Jeho charizmy.

Drahoš Slíž, Vladimír Malík, Alžbeta Šúplatová, Mons. Peter Brodek

s veľkou radosťou

V decembri sme navštívili jedno z duchovných podujatí komunity. Počas celého pobytu nás sprevádzal Drahoš Slíž, ktorý s manželkou Michaelou a tromi deťmi žijú v Anglicku už desať rokov a sú členmi komunity.

Program pre približne stodvadsať ľudí začal v sobotu ráno chválami. Nasledovali tri formačné prednášky, svätá omša, po nej ďalšia prednáška a adorácia, ktorá sa konala v priestore saleziánskeho komplexu (vstup bol voľný aj pre verejnosť) a trvala od 19:00 do 21:30 hodiny.

Veľmi sme sa tešili na tento čas. Na začiatku člen komunity vysvetlil, čo bude nasledovať a povzbudzoval ľudí, aby Pána Ježiša vítali a kládli mu ratolesti pod nohy. Niektorí dávali pod nohy vetrovky, svetre, šály, kto čo mal. Potom kňaz preniesol monštranciu s Pánom Ježišom a položil Ho na vyvýšený podstavec, aby bol vidieť z každého miesta tejto veľkej miestnosti, kde bolo asi dvesto až dvestopäťdesiat ľudí. Počas celej adorácie sa bez prestávky spievali piesne a hrala pekná hudba. Po asi trištvrte hodine nasledoval čas modlitby príhovoru. Usporiadatelia prítomných upozornili, aby nikto nedvíhal ruky, že chce modlitbu. Každý má trpezlivo čakať, kto k nemu príde. Bratia a sestry z komunity chodili po dvoch a ku komu ich Boží Duch priviedol, za toho sa krátko modlili. Vyžarovala z nich veľká radosť a pokoj. Modlili sa polohlasne. Ľudia mohli zatiaľ zotrvať v osobnej modlitbe alebo spievať spolu s kapelou, ktorá neustále hrala. Môj prvý dojem bol ako pri adorácii u nás, modlil som sa, spieval, chválil Pána až do chvíle, keď na mňa položili ruky a ja som sa ocitol na kolenách a dobre že nie na zemi, lebo mnohí ľudia padali pod mocou Božieho Ducha ako „podťatí“. Toto bola chvíľa, kedy sa ma dotýkala Božia moc a mal som takú veľkú bázeň pred Pánom, že som plakal ako malé dieťa, ktoré je v Otcovom náručí. Potom sa spoločne modlili za všetkých, ktorí neboli „premodlení“. Na konci adorácie kňaz udelil požehnanie so Sviatosťou. Bol to milosrdný čas. Ešte dlho sme nemohli v ten večer zaspať.

V nedeľu začínal program svätou omšou o desiatej hodine. Po nej nasledovala prednáška. Tu sa končil náš čas v komunite. Pri obede sme sa mohli porozprávať s niektorými jej členmi, ale aj s ľuďmi, ktorí prišli na tento víkend duchovne načerpať z Pánových milostí.

Veľmi sme vďační nášmu nebeskému Otcovi, že nám požehnal túto návštevu, komunite Cor et Lumen Christi za pozvanie aj prijatie a Drahošovi, v ktorom sme spoznali dobrého Samaritána. Niektoré nové skúsenosti sa budeme snažiť použiť aj u nás v Obnove. Bola to škola, ako počúvať Ducha a dať sa Mu do služby.

Vladimír Malík, foto: archív V.M.

Adorácia

Zlaté jubileum
Katolíckej charizmatickej obnovy

Blížime sa k zlatému, 50. výročiu Katolíckej charizmatickej obnovy, ktoré sa završi na slávnosť Zoslania Ducha Svätého (na Turíce), v nedeľu 4. júna 2017 v Ríme. Ako sa vyjadril Svätý Otec František: *„Ak mi Boh umožní žiť tak dlho, budem tam mať príhovor.“*

Okrem bohatého sprievodného programu sa účastníci stretnú so Svätým Otcom na Generálnej audiencii, na Turíčnej vigílii a aj na záverečnej svätej omši v nedeľu na sviatok Zoslania Ducha Svätého. Pozvaní sú aj všetci zo slovenskej Katolíckej charizmatickej obnovy.

Katolícka charizmatická obnova (The Catholic Charismatic Renewal CCR) začala u vysokoškolákov na Duquesne University v Pittsburghu, v štáte Pennsylvania (USA) vo februári 1967. Študenti strávili väčšinu víkendu v modlitbe a žiadali Boha, aby mohli zažiť milosť krstu aj birmovania. A presne to sa stalo. Zažili silnú a transformujúcu skúsenosť s Bohom, ktorá začala byť známa ako „krst v Duchu“. Správa o víkende a skúsenosť s Duchom Svätým sa rýchlo rozšírila po celom kampuse a potom do ďalších univerzitných kampusov po celej krajine.

Obnova upútala pozornosť Cirkvi a vedúci hnutia sa stretli v roku 1975 s pápežom Pavlom VI., ako aj niekoľkokrát so Svätým Otcom Jánom Pavlom II. Okrem toho niektoré z biskupských konferencií z rôznych krajín písali pastierske listy na povzbudenie a podporu hnutia.

Katolícka charizmatická obnova nemá žiadne zoznamy členov. Je to veľmi rôznorodé zoskupenie jednotlivcov, skupín, činností, spoločenstiev, modlitebných skupín, škôl, malých skupiniek, a dokonca sa zúčastňujú na rôznych apoštolátoch, a často sú úplne nezávislé na sebe.

Spoločným menovateľom pre hnutie je „krst v Duchu Svätom“.

Katolícka charizmatická obnova v súčasnej dobe pôsobí vo viac ako dvesto krajinách a dotkla sa životov viac ako 120 miliónov katolíkov. V niektorých krajinách sa zdá, že počet účastníkov sa v posledných rokoch znižuje, zatiaľ čo v iných miestach naďalej rastie úžasnou rýchlosťou.

Svätý Otec Ján Pavol II. v roku 1979 na súkromnej audiencii so zástupcami Charizmatickej obnovy povedal: „Som presvedčený, že tento pohyb je znamenie Jeho konania (Ducha Svätého). Svet veľmi potrebuje toto pôsobenie Ducha Svätého a potrebuje veľa nástrojov pre Jeho pôsobenie. Teraz vidím toto hnutie, túto činnosť, všade.“

Róbert Lauko

DOBRE RADIŤ POCHYBUJÚCIM

Človek sa veľmi často nachádza v situácii, keď potrebuje poradiť. Svedčí o tom veľký záujem, ktorému sa tešia príručky rôzneho druhu. Vo veľkých kníhkupectvách je tomuto druhu literatúry zvyčajne venovaný celý oddelený regál. Možno tam nájsť kuchárske knihy, príručky pre domácich majstrov, pre rodičov, zdravotné príručky, príručky pre gazdiné, športové, príručky hobby, a pod.

V predchádzajúcej úvahe sme sa venovali skutku milosrdenstva: „poúčať nevedomých“, a dnes sa chceme venovať skutku, ktorý s ním priamo súvisí: „dobre radiť pochybujúcim“.

Najprv však sa pokúsme aspoň v krátkosti charakterizovať rozdiel, ktorý nachádzame medzi „nevedomosťou“ a „pochybnosťou“. V prvom prípade ide o situáciu, v ktorej si ktosi nedokáže s čímsi poradiť, nemá poznanie, nevidí cestu riešenia akéhosi problému, v druhom zasa vidí viac riešení a váha, pre ktoré sa rozhodnúť. Potrebuje teda radu, ktorá mu pomôže nakloniť misku váh na ktorúsi stranu. Je to zvlášť podstatné, keď sa pochybnosti týkajú našej viery.

Prežité roky života oprávňujú k zrelším pohľadom, k dobrým radám, ale rád by som povzbudil aj vekom mladších, že múdry postoj, dobrú radu, môžu mať aj bez životnej skúsenosti, keď o ňu prosia pred Božou tvárou.

Osoba, ktorá má komusi pomôcť vo vyriešení pochybností, musí sa predovšetkým dobre započúvať do toho, čo hovorí blížny, ktorý potrebuje pomoc. Vyskytujú sa totiž „radcovia“, ktorí prichádzajú s hotovými odpoveďami na každú otázku. Šablónové a frázovité odpovede nemusia prinášať požadovanú radu. Niekedy to môžeme pozorovať aj pri sv. spovedi. Kajúcnik

Samotný fakt rozhovoru nás otvára na poznanie pravdy.

vyjadruje svoje hriechy, ako i rôzne pochybnosti, a spovedník zaujme len všeobecné postoje. Akoby sa vôbec nedotkol aspoň jedného miesta, v ktorom by kajúcnik pozoroval, že dostáva potrebné svetlo, východisko z komplikovanej záležitosti, ktorú prežíva.

V istom prípade rodič veľmi silno prežíval problém s dospievajúcim synom, ktorý začal odmietať chodiť na sv. omšu. Nevedel, či – akým spôsobom – má vplývať na postoj svojho dieťaťa. Naskytla sa mu príležitosť predložiť svoje pochybnosti skúsenému kňazovi. Keď mu vyrozprával celú záležitosť a čakal vysvetľujúcu odpoveď, kňaz mu bezradne povedal: „Neviem. Ja tiež neviem, čo urobiť“. Na prvý pohľad by sa zdalo, že sa tým nič nevyriešilo, ale len zdanlivo. Lebo nevedieť, to znamená dať čas. Na všetko nie je vždy recept, ale Pán má posledné slovo a veriaci človek vie, že v Božom čase príde potrebná odpoveď. To, že kňaz chcel byť nablízku bezradnému, aj keď neporadil, je dôležité. Postaviť sa k blížnemu, ktorý potrebuje dobrú radu s otvoreným srdcom, vypočuť blížneho, môže byť začiatkom svetla, prichádzajúceho do daných pochybností.

Osoba, ktorá má komusi pomôcť vo vyriešení pochybností, musí sa predovšetkým dobre započúvať do toho, čo hovorí blížny, ktorý potrebuje pomoc.

Na druhej strane pri hľadaní riešení svojich pochybností radi využívame pomoc blížnych, o ktorých si myslíme, že nám môžu poradiť. Stáva sa, že už vo chvíľach, keď im približujeme svoj problém, dokonca bez toho, aby sme počuli ich radu, už objavujeme východiská, ktoré sme predtým nepostrehli. Samotný fakt rozhovoru nás otvára na poznanie pravdy.

Ale v týchto situáciách sa dotýkame už niečoho nadprirodzeného, vplyvu Božieho Ducha, ktorý je našim Radcom. On k nám prichádza s dobrou radou niekedy cez človeka, inokedy priamo, keď pôsobí na našu bezradnú myseľ, a spoznávame, čo sme nepoznali.

V poľštine je kniha s názvom „Poraz vlastného Goliáša“, venuje sa postave kráľa Dávida, ktorého postoje môžu byť príkladom riešenia našich problémov. Pokiaľ Dávid hľadal radu u Pána, sprevádzalo ho požehnanie. Upozorním na niekoľko citátov z Prvej knihy Samuelovej:

Dávidovi oznámili: „Hľa, Filištínci obliehajú Keilu a vyplieňujú humná. Dávid sa dopytoval Pána“ (1 Sam 23, 1). „Mali by sme ísť do Keily proti šíkom Filištíncov?! Nato sa Dávid opätovne dopytoval Pána“ (23, 4). Keď na neho zaútočili Amalekiti, „Dávid sa dopytoval Pána“ (30, 8). Keď sa zamýšľal, čo robiť po smrti Šaula, „Dávid sa radil s Pánom“ (2 Sam 2, 1). Keď sa stal kráľom a začali ho prenasledovať Filištínci, „radil sa Dávid s Pánom“ (5, 19). Filištínci tiahli ešte raz nahor a rozložili sa v údolí Refaim. „Dávid sa dopytoval Pána“ (5, 22-23).

Na druhej strane situácie, v ktorých kráľ Dávid nevyužil svoju „horúcu linku“ k Bohu, sa pre neho ukázali tragické. V čase, keď začal hľadať ochranu u najväčších nepriateľov vyvoleného národa, sa neradil s Pánom, konal proti predchádzajúcej skúsenosti i proti rozumu: *„Jedného dňa ma Šaulova ruka predsa len zmárni. Niet pre mňa nič lepšieho ako ujsť do krajiny Filištíncov. Šaul ma prestane hľadať po celom izraelskom území a vyslobodím sa z jeho ruky“* (1 Sam 27, 1). Toto rozhodnutie malo ťažké následky: *Achis (filištínsky kráľ) si pomyslel: „Úplne sa zošklivil svojmu ľudu, Izraelu, bude mi večne sluhom.“*

Omyly môžu byť tiež dobrou školou pre nás všetkých, nadovšetko, keď sa spoja s kajúcnosťou, ako to bolo aj v prípade Dávida, aby sa mohla v nás obnoviť túžba byť vedení a poddajní Božiemu vplyvu. Škoda len, že ich niekedy robíme úplne vedome, totiž, keď spochybňujeme aj to, čo bolo predtým jasné, a najmä sprevádzané Božím požehnaním. Mám na mysli najmä vážne životné záväzky, ktoré po rokoch spochybňujeme, a potom sa pýtame, či to, čo sme pred rokmi videli ako Božiu cestu, napr. prijatie sviatosti manželstva, by sme po rokoch radi zamenili

za iného partnera či inú životnú cestu. Žiť s Božím požehnaním ešte nemusí znamenať žiť ľahký a prijemný život. Pochybovať o správnom výbere svojej životnej cesty a v daných chvíľach mať naporúdzi dobrú radu, nie je vôbec jednoduché. No napriek tomu si to vyžaduje už naznačenú veľkú zdržanlivosť, aby sme seba alebo niekoho iného neuviedli do omylu. Vážne pochybnosti potrebujú dlhší čas, aby sa mohli vyjasniť. Byť verný svojim záväzkom znamená byť verný svojej „prvotnej láske“, ako to naznačuje sv. Ján v Apokalypse.

Iný vážny druh pochybností sú otázky viery. Viery, ktorá bola zasiata, ktorá bola opatrovaná, ktorá mala dobré podmienky na svoj rast, najmä v domácom prostredí, a predsa môže prísť kríza, útlm, veľká neistota. Zvlášť, keď sa zrazí s vonkajším svetom, ktorý vyznáva úplne iné skutočnosti a navyše, ktorý vie veľmi ľahko zbúrať svojou tvrdosťou to, čo bolo ešte krehké, a nie celkom vyzreté. Jednoducho, keď sa dobro stretne so zlom a má pocit, že dobro prehráva. A Boh mlčí, nezasahuje, zdanlivo necháva napospas, a my sa pýtame, kde je, prečo to všetko dovolí... To už nemusí byť len pochybnosť, to môže byť kríza viery, niekedy veľmi ťažká.

Pri Ježišovi nie je vždy všetko jasné, niekedy pochybuje a vzdoruje náš rozum, ako to bolo v prípade, keď hovoril o svojom tele, ktoré nám dá za pokrm. Mnohí nechápali a odchádzali. *„Azda aj vy chcete odísť?“* pýtal sa pochybujúcich učeníkov. *„Ku komu by sme išli, ty máš slová večného života.“* Odpovedal Peter „osvietený z hora“. Horšie to však bolo v deň ukrižovania, keď sa v učeníkoch zrútilo všetko, v čo dúfali, s čím spájali svoje životy a čomu všetkému ich podriadili v Kristovi. Ťažká pochybnosť, ťažká skúška viery. Ale život je už taký, nemazná sa s nami. Nepodľahnime pyšnému, odmietavému, možno i hnevom sprevádzanému postoju, ktorý by nás chcel odtrhnúť od Božieho svetla. V pochybnostiach našich, či iných, zostaňme pokorní, dôverujúci, že Pán má posledné slovo a On nezatají úplne svoju blízkosť.

Pochybnosti sú užitočné, nútia nás hľadať správne odpovede, dôverujme pritom Bohu, ktorý je dobrý radca a každá Jeho rada smeruje k nášmu dobru. Máme na to veľa dôvodov, prečo si o ňu prosiť, aj cez koho si ju prosiť. Máme Matku dobrej rady – Pannu Máriu. Nech nám aj ona svojím príhovorom vyprosuje milosť, že by sme obdarení Duchom rady správne viedli svoj život a aj iným pomáhali na ceste k Pánovi.

Peter Brodek

Pokiaľ Dávid hľadal radu u Pána, sprevádzalo ho požehnanie.

Zamknúť srdce na kľúč

Inšpiratívne myšlienky pápeža Františka nás privádzajú k hlbšiemu zamysleniu a stíšeniu, môžeme nahliadnuť do svojho srdca aj v pôstnom období a učiť sa novému nazeraniu na spytovanie svedomia. Zamyslime sa nad slovami Svätého Otca.

„Treba si strážiť srdce, v ktorom prebýva Duch Svätý, aby doň nevstúpili iní duchovia. Musíme ho strážiť tak, ako sa stráži dom, zamknúť ho na kľúč. Koľkokrát tam vstupujú zlé myšlienky, zlé úmysly, žiarlivosti, závisti. Vstupuje tam mnoho vecí. No kto im otvoril dvere? Odkiaľ prišli? Ak si nevšímam, čo všetko mi vstupuje do srdca, z môjho srdca sa stane námestie, po ktorom sa všetci premávajú hore-dolu. Stane sa z neho srdce bez intimity, srdce, v ktorom Pán nemôže prehovoriť, ktoré ani nezachytí Jeho hlas.“

„Mať srdce uzobrané, sústredené, srdce, o ktorom vieme, čo sa v ňom odohráva, a tu i tam si možno vykonať starobylú, no veľmi dobrú praktiku Cirkvi: spytovanie svedomia. Kto z nás si večer, na sklonku dňa, keď je sám, či sama, kladie otázku: Čo sa dnes odohralo v mojom srdci? Čo sa stalo? Čo všetko dnes prešlo mojím srdcom? Ak to nerobíme, v skutočnosti nevieme dobre bdieť, ani ho dobre strážiť.“

„Spytovanie svedomia je milosťou, lebo stráženie srdca je vlastne strážením Ducha Svätého, ktorý sa nachádza v našom vnútri.“

-aj-

Triezve opojenie Duchom

V kaplnke Redemptoris Mater vo Vatikáne sa pápežský kazateľ páter Raniero Cantalamessa v kázňach prihovára Svätému Otcovi aj členom Rímskej kúrie - ANSA V rámci cyklu, zameraného na Ducha Svätého, sa rozhodol vysvetliť význam prítomnosti Charizmatickej obnovy v Cirkvi. Príhovoru dal názov „Triezve opojenie Duchom“, inšpirovaný liturgickým hymnom svätého Ambróza zo 4. storočia. Zároveň pripomenul blahoslaveného Pavla VI., ktorý Charizmatickú obnovu nazval „šancou pre Cirkev“.

Použitím slov cirkevných otcov vysvetlil kontrast medzi materiálnym opojením (alkoholom, drogami, sexom, úspechom) a opojením duchovným, ktoré je rovnako „extázou“, avšak nie smerom dolu, ale smerom hore. Pripomenul, že sme dedičmi spirituality, ktorá ponímala cestu dokonalosti v duchu postupnosti: najprv treba dlho zotrvať v očistnom štádiu, skôr než vstúpime do štádia zjednotenia; treba sa dlho cvičiť v striedmosti, prv než budeme môcť zakúsiť opojenie. Vysvetlil, aká je to veľkú múdrosť a skúsenosť, a beda, keby sme považovali tieto slová za prekonané. Doplnil, že schému, postavenú takto rigidne, poznačuje aj pomalý a napredujúci posun od dôrazu na milosť k dôrazu na ľudské úsilie, od viery na skutky, neraz až po sklz k pelagianizmu. Podľa Nového zákona je medzi týmito dvoma vecami cyklickosť a súčasnosť: triezvosť je nevyhnutná pre dosiahnutie opojenia Duchom, a opojenie Duchom je nevyhnutné pre dosiahnutie a praktizovanie triezvosti. Veď askéza, konaná bez silného impulzu Ducha Svätého, by bola mŕtvym namáhaním sa a nepriniesla by iné, než „chválenie sa telom“. Pre sv. Pavla platí, že „za pomoci Ducha“ máme „umŕtvovať skutky tela“ - Rim 8,13.

Takto na príklade apoštolov páter Cantalamessa vysvetlil, že na duchovnej ceste je Duch Svätý prítomný už v počiatočnej fáze, a nie iba ako jej vrchol: „Táto druhá cesta – tá, ktorá ide od opojenia k triezvosti – bola cestou, ku ktorej viedol Ježiš svojich apoštolov. Napriek tomu, že mali ako učiteľa a duchovného vodcu samotného Ježiša, skôr ako na Turíce neboli schopní dať do praxe takmer žiadne z evanjeliových prikázaní. Ale keď na Turíce boli pokrstení Duchom Svätým, vtedy ich vidíme premenených, uschopnených znášať pre Krista ťažkosti každého druhu až po samotné mučeníctvo. Duch Svätý bol oveľa viac príčinou ich horlivosti, než jej dôsledkom.“ -aj-

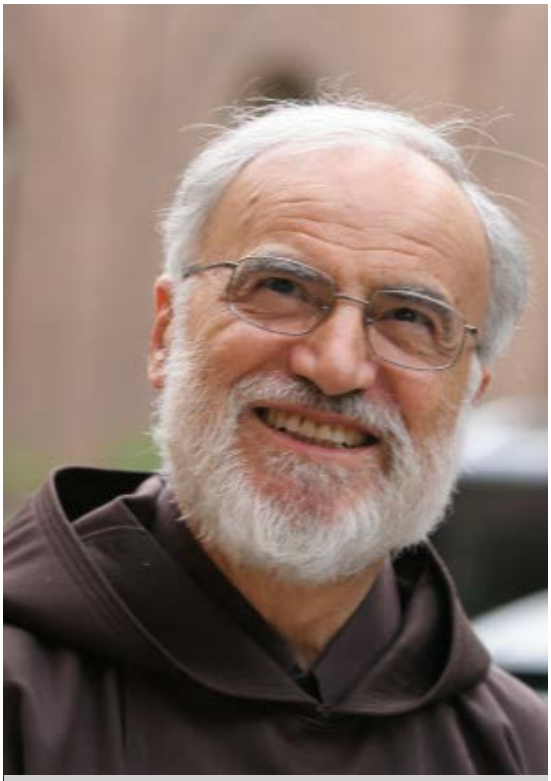

Pápežský kazateľ páter Raniero Cantalamessa sa v kázňach prihovára Svätému Otcovi aj členom Rímskej kúrie - ANSA.

Najväčším zázrakom je obrátenie hriešnika

Rehoľa piaristov, založená sv. Jozefom Kalazanským - patrónom kresťanských škôl, zažíva milostivý rok. Svätý Otec František vyhlásil rok 2017 za Kalazanský jubilejný rok. Provinciál páter Juraj Ďurnek pozorne načúva hlasu Ducha Svätého a rehoľa, verná svojmu poslaniu, aj dnes mení životy mladých.

Ako vnímate vanutie Ducha Svätého vo Vašej službe piaristu?

Kresťanstvo bez Ducha Svätého je veľmi suché, ťažkopádne, bez života. Naopak, keď prichádza Duch Svätý, prichádza radosť, osvieženie, „niečo šťavnaté“. Každý kresťan je povolaný do života v Duchu, hovorí o tom jedna z hlavných kapitol Katechizmu. Ako rehoľník a kňaz musím byť otvorený na jeho vnuknutia, vedenie a dary. Myslím si, že každý je vo svojej podstate charizmatik - človek počúvajúci Ducha Svätého a konajúci v Jeho moci. Ak žijem v Duchu Svätom, dokážem vernejšie vstupovať aj do charizmy nášho zakladateľa svätého Jozefa Kalazanského.

Duch Svätý je živá osoba, a preto aj jeho vanutie je vždy iné. V mojej službe má dôležité miesto komunikácia s Duchom Svätým. Pýtanie sa na to, čo by sa mu páčilo, a naopak, čo by On doprial mne. A ak je človek verný v malom, a aj malé veci rieši s ním, môže sa na Pána spoľahnúť aj v dôležitých otázkach služby.

V piaristických školách na Slovensku vznikajú mnohé modlitbové spoločenstvá mladých, gospelové kapely a stovky študentov stredných aj vysokých škôl prichádzajú na sväté omše s chválami. Čo by ste poradili tým, ktorí túžia priviesť mladých bližšie k Bohu a zapáliť ich pre Neho?

Zvyknem hovoriť, že na našich školách sme nespravili nič výnimočné, jednoducho sme sa začali s mladými modliť. Mladí sú v dnešnej dobe obklopení všetkými možnými

výdobytkami tejto doby a konzumizmu. Avšak v hĺbke srdca sú mnohokrát veľmi zranení. Chýba im skutočný zmysel života, nadšenie, ktoré k mladosti patrí, nedokážu sa radovať, nedokážu milovať. Mnohokrát sú za tým činitele, ako je rozpadnutá rodina, či iné rodinné problémy.

Ako piaristi sme tu preto, aby sme mladých priviedli bližšie k Bohu. Tam, kde je duch modlitby, kde sú mladí vedení k radikalite, tam postupne prichádza aj požehnanie. Spoločenstvo je miesto, kde sa mladí dokážu zakoreniť do života modlitby, kde sa sýtia Božím slovom. Kde spoznávajú Ducha Božieho.

A v tom celom má dôležité miesto práve modlitba chvály. Chvály sú spôsobom, akým mladí môžu vstúpiť do slobody, do radikality, ale aj do zodpovednosti. Do slobody, pretože hudba je mladým v dnešnej dobe veľmi blízka, dokážu cez ňu vyjadriť, čo nesú vo vnútri. Radikalita je v tom, že mnohokrát idú proti prúdu, keď ich spolužiaci sa im môžu smiať a rodina ich môže nechápať. A tiež je tu zodpovednosť, pretože každý týždeň prichádzať na chvály a na spoločenstvo si vyžaduje aj určitý sebazápor, určitú disciplínu. Je úžasné sledovať, ako mladých ľudí, ktorých by ešte pred rokom považovali za nezodpovedných, teraz týždeň, čo týždeň vidíme prichádzať na modlitbu a na spoločenstvo. To je ten zázrak, ktorý Duch Svätý dokáže spôsobiť v srdciach mladých.

Máte osobné svedectvo záchrany „detí ulice“?

Máme v našich spoločenstvách aj mladých ľudí, ktorí našli v živote s Ježišom slobodu od drogovej závislosti. Sú to cenné skúsenosti oslobodenia, ktoré dnes títo mladí odovzdávajú tým, ku ktorým by sme sa my ako kňazi nedostali.

Aj v Prievidzi aj tu v Nitre máme medzi sebou mladých chalanov, dnes už mužov, ktorí sa obrátili a zanechali starý spôsob života, lebo videli, že vášeň, ktorú prináša život v Duchu Svätom je väčšia ako to, čo im drogy môžu ponúknuť. Mnohokrát sa z týchto chalanov stávajú evanjelizátori, ktorí nedokážu mlčať o tom, čo Boh pre nich vykonal, a tak sa stávajú „hlasom“ Ducha Svätého pre iných.

S jedným z mojich spolubratov takýto chalan po obrátení raz šiel do jednej reštaurácie a pretože mal v sebe tento evanjelizačný oheň, tak namiesto klasického pozdravu - dobrý deň, pozdravil po vstupe dovnútra slovami: „Pochválený buď Ježiš Kristus.“ Ten kňaz, ktorý s ním išiel, by možno ani nepriznal, že je kňazom, a takto musel ísť s pravdou von, na základe čoho sa vyvinula veľmi krásna príležitosť na svedectvo o Ježišovi.

Čím je svätý Jozef Kalazanský inšpiráciou pre dnešnú dobu?

Svätý Jozef Kalazanský priniesol skrze svoju myšlienku bezplatného vzdelania “tvorivú a trvalú reformu spoločnosti”. Dnes je už bezplatné vzdelanie, aspoň v európskych krajinách, samozrejmosťou, avšak spoločnosť

Svätý Jozef Kalazanský

dnes potrebuje inú reformu - reformu duchovnú. A v tom ako jeho nasledovníci máme pokračovať - prinášať Božie kráľovstvo tomuto svetu.

Na živote Kalazanského tiež vidíme, že si ho úplne získal chudobný Ježiš. Chudobu a jednoduchosť často zdôrazňoval svojím rehoľníkom. Istému spolubratovi raz povedal: „Chcel by som, aby si bol dokonalým rehoľníkom, ale k tomu je treba získať svätú jednoduchosť a odlúčiť sa od všetkých vecí, včítane seba samého, a to dokáže len málo ľudí.“ Jednoduchosť je cesta k pravde o sebe, ceste k vlastnému posväteniu. Je to životný štýl, v ktorom si uvedomuje svoju odkázanosť na Pána.

Avšak nie je to ani služba ani vlastné posvätenie, ktoré sú najdôležitejšie pre nasledovníkov svätého Jozefa Kalazanského. Kalazanský nás inšpiruje svojím nasledovaním Krista tým, že bol osobou Ježiša uchvátený, že sa na svojej ceste stretol so živým Kristom. Kalazanského máme nasledovať v jeho skúsenosti, zážitku s Kristom. Ide o taký zážitok s Bohom, ktorý nás privedie k tomu, čo zažil sám svätý Jozef Kalazanský a čo neskôr vyjadril slovami: „Nič si nedal Kristovi, ak si mu nedal celé srdce.“

Máme možnosť prežívať Kalazanský jubilejný rok, v čom je výnimočný pre piaristov a aké milosti ponúka laikom?

Kalazanský jubilejný rok prežívame pri príležitosti 400. výročia založenia Zbožných škôl ako reholnej kongregácie a 250. výročia kanonizácie svätého Jozefa Kalazanského. Počas jubilejných rokov bol Pán akoby štedrejší a hojnejšie vylieva na nás svoje milosti. Je to príležitosť na poďakovanie za všetko, čo sme od Pána v našom povolaní dostali, ale tiež príležitosť na pokánie a návrat k prvotnej láske.

Prvým veľkým darom a požehnaním je list, ktorý napísal Svätý Otec František nám piaristom pri príležitosti tohto jubilejného roku. Svätý otec je skutočne prorok dnešnej doby a aj jeho list k nám je prorockým. V liste píše o nových Turícach pre piaristickú rehoľu, o tom, že máme ostať otvorení a pozorní na usmernenia, ktoré nám Duch vnuká, že máme nasledovať stopy, ktoré majú deti a mladí napísané v očiach, ale aj o návrate k poníženosti, ktorá je zasvätenému životu vlastná.

Veľkým požehnaním je pre nás aj otvorenie tretieho rádu piaristov. Počas centrálneho dňa osláv jubilea, ktoré budú dňa 6. marca, bude umožnené členom našich spoločenstiev vstúpiť do Piaristickej fraternity. Prví členovia, ktorí vstúpili v októbri minulého roku, budú na tom stretnutí svoje sľuby obnovovať a pre nás všetkých, tak členov ako aj sympatizantov rehole a fraternity, to bude nádherná slávnosť.

Tento jubilejný rok budú sprevádzať aj

iné slávnosti, ako napríklad sviatok Panny Márie - Matky Zbožných škôl, ktorý budeme sláviť 8. mája, alebo každoročnú slávnosť svätého Jozefa Kalazanského, ktorého sviatok oslavujeme 25. augusta.

V dňoch slávenia slávností Jubilea, ako aj na každej mládežníckej, školskej a detskej svätej omši, je možné v tomto roku získať v našich kostoloch plnomocné odpustky.

(Podmienky získania odpustkov: Ak pokorne prednesú Bohu modlitby na úmysly svojej vlastnej vernosti kresťanskému povolaniu, pomodlia sa za kňazské a rehoľné povolania a za ochranu pre rodiny, a ktoré budú končiť modlitbou Otče náš, vyznaním viery a nejakou invokáciou Panne Márii a k svätému Jozefovi Kalazanskému a pri splnení nasledujúcich podmienok - svätá spoveď, eucharistické spoločenstvo a modlitba na úmysel Svätého Otca).

V čom vidíte v súčasnosti na Slovensku naplnenie novej evanjelizácie, ku ktorej nás vyzvali postupne viacerí pápeži?

Nová evanjelizácia spočíva v nových metódach, v novom vyjadrení a najmä v novej horlivosti s akou hlásame osobu Ježiša Krista. Pri práci s mladými si uvedomujeme dôležitosť umenia a kreativity, hudby, výtvarného umenia, divadla či tanca. Avšak to hlavné zostáva i naďalej: najväčším zázrakom je obrátenie hriešnika.

Novú evanjelizáciu prinášame cez organizovanie duchovných obnov v našich kostoloch.

V Nitre a Prievidzi organizujeme pre mladých modlitby chvál. Na chválach sa modlíme nielen za naše potreby, ale aj za požehnanie pre mestá, v ktorých žijeme. Každoročne pripravujeme evanjelizačné obnovy, na ktoré pozývame mladých z našich škôl, ale aj zvonku. Naši mladí sa tiež podieľajú na organizácii projektu Godzone. Z našej školy v Prievidzi vyšli známe chválové kapely Heartbeat, Godknows a Sunrise.

Môžeme sa tešiť na nejaké zaujímavé akcie piaristov v tomto Kalazanskom jubilejnom roku?

Naše gymnázium v Nitre pripravuje muzikál o živote Svätého Jozefa Kalazanského. V tomto jubilejnom roku vydávame aj nový životopis o živote nášho zakladateľa a taktiež publikáciu o Kalazanského rehoľnej skúsenosti. Spiritualita a myšlienky nášho svätca budú zaznievať aj počas duchovných obnov pre Fraternitu či z kazateľníc našich kostolov.

Andrea Teplanová
foto: archív J.D.

Provinciál rehole piaristov, páter Juraj Ďurnek

MISIA - ÍSŤ NA PERIFÉRIU VLASTNEJ RODINY

Evka Poliaková hľadá Božiu vôľu nie len vo svojom živote, ale aj v živote spoločenstva Prameň, ktoré jej bolo v Nitre zverené. Spoločenstvo tvoria ôsmi stáli členovia, traja záujemcovia a dvaja vzdialenejší sympatizanti - Jožko z Terchovej, kam si radi zájdu na spoločné chvíle na chatku, a brat Leopold.

Každé spoločenstvo má špecifický spôsob zrodenia. Aký je ten Váš a ako sa človek stane vedúcim spoločenstva?

Naše spoločenstvo Prameň vzniklo z túžby dvoch farníčok z Chrenovej – Kristínky a Janky a za pomoci vtedajšieho kaplána Ondrejka. Chodili sme spolu do predchádzajúceho spoločenstva Ezechiel na Čermáni. Po čase zatúžili mať spoločenstvo doma, ale necítili sa na jeho vedenie. Na moje narodeniny mi raz vedúci tohto spoločenstva, Andrejka a Peťko, dali darček: „Rozlíšili sme, že by si mohla ísť pomôcť

na Chrenovú založiť spoločenstvo.“ Zaskočilo ma to riadne, ale keď to rozlíšili pred Pánom a tieto sestry potrebujú moju pomoc... nemohla som odmietnuť, i keď som si vôbec nevedela predstaviť, ako to bude. Po týždni mi došlo, čo som prijala a ostala som veľmi skľúčená. V dobrej vôli prijaté poslanie mi zakrátko zhorklo. Nakrátko som pocítila veľkú opustenosť, strach, neistotu – ako, kade ísť... cítila som sa ako vyhnaná z rodného domčeka, predo mnou noc, v tme len mesiac svieti, cesta zaviata snehom, domy v nedohľadne, len Andrejka s Peťom mi cez okienko usmiati kývajú na rozlúčku: „Choď, si pripravená, Pán sa postará, uvidíš, bude to dobré!“ Cez tieto pocity odlúčenia od „duchovných rodičov“ Boh uzdravoval môj vzťah k vlastným rodičom, keď ich nedostačujúcu starostlivosť a životnú pomoc nahrádzal láskyplným vyslaním a dôverou. Na podklade týchto pocitov ma Boh viedol k odpusteniu rodičom a uzdraveniu bolestných spomienok. Bolo to krásne a som za to Pánovi veľmi vďačná, lebo počas jednej modlitby v tejto situácii sa zmenilo to, čo som v sebe riešila celé roky. Ešte sa ani služba nezačala a ja už som z nej prosperovala. Až po čase som si uvedomila, že Chrenová je to miesto, kde som pred 30 rokmi povedala Bohu – dosť, viac nebudem chodiť do kostola. „Dnes tam, kde si mi povedala nie, mi teraz môžeš povedať áno.“ Boh nás zachraňuje svojimi ´abgrejdami´ a ponúka nám životné reštarty. S týmto vyslaním a službou sa mi spájajú samé bonusy, preto spôsob zrodenia spoločenstva a dôvody, pre ktoré vzniklo, sú omnoho širšie. Nič mi tak duchovne nepomohlo ako vedenie spoločenstva – odporúčam nesmelým a plachým.

Odráža názov spoločenstva Prameň jeho službu?

Piateho januára 2014 vzniklo spoločenstvo Prameň na základe modlitby podľa Božieho slova zo Zachariáša 13,1-2 o otvorení prameňa proti hriechu, poškvrne, modlám, nečistote a falošným prorokom. Bolo to na Andrejkine meniny, v predvečer Zjavenia Pána - Troch kráľov. Boh akoby vzhliadol na modlitby jej spoločenstva, ktoré sa pred rokmi schádzalo a modlievalo na Chrenovej a dal to k meninám ako dar cez jej duchovné deti. Spoločenstvo fungovalo prvý rok za duchovného sprevádzania vtedajšieho kaplána Ondreja, ktorý zostal dodnes našou duchovnou oporou a priateľom.

Pán nám čoskoro dal v modlitbe na príhovor Panny Márie víziu o pláne činnosti spoločenstva - Eucharistia v monštrancii, aká sa používa v tomto kostole, ktorá vychádzala z fontány – prameňa, nad kňazovou hlavou. Členov spoločenstva ukázal ako sad malých, rovnakých stromčekov, z ktorých každý mal pri sebe vysokú drevenú oporu v raste. Ale pri koreňoch mali stromčeky umiestnené drevené alebo kovové predmety – kocky, plechovice, prekážky v duchovnom raste, na ktoré Pánove nohy špičkou topánky ukázali s otázkou: „To čo tu máš?“ V Jeho tóne bol povzdych, ustarostenosť, zarmútenie i výčitka, avšak akceptujúca slobodnú vôľu každého. Jeho prianím však bolo, aby sme tieto prekážky nevlastnili, aby nás neobmedzovali v raste a ich odstraňovanie bolo plánom pre nás – On otvoril prameň na očistenie. V zmysle Božieho slova sme sa snažili od počiatku odstraňovať z našich životov to, čo nás poškvrňuje a robí nevernými Bohu. Cez Božie slovo sme neskôr spoznali, že Pán chce uzdravovať v spoločenstve našu identitu a vnútorné veci, najmä mysle. Tento štvrtý rok nás Pán upriamil na pojem *pravda* v našich životoch a myslím, že posledné udalosti sa i u nás udiali preto, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých, preto musí byť i meč, i kríž.

Je viacero Chrenovčanov, ktorí navštevujú spoločenstvá Obnovy v iných častiach mesta, ale Vy ste jediné spoločenstvo, ktoré sa stretá a modlí práve na sídlisku Chrenová. Kde sa stretávate a čím je výnimočné práve toto miesto?

Na Chrenovej sú ľudia patriaci do Obnovy zoskupení do troch modlitebných spoločenstiev, ale po našom odchode z fary sa ani jedno nestretá stabilne na sídlisku Chrenová. Jedni sa stretávajú na modlitbu v Kláštore, druhí na Párovciach a my momentálne po rodinách – Klokočina, Staré mesto a Chrenová, pretože sme zmiešaní z rôznych častí. Pôvodne sme sa stretali na fare a cítili sme sa zaopatrení pri skutočnom Prameni, ktorým je Ježiš Kristus, dostali sme pri odchode každý týždeň požehnanie od kňaza a bolo nám to vzácne. Uvedomili sme si nadväznosť vzniku spoločenstva na požehnanie kostola, ktorý bol

dovtedy dlhé roky len posvätený. Zakrátko po jeho požehnaní vzniklo spoločenstvo. V minulosti sa v jeho priestoroch schádzali členovia sekty Otvorené dvere a videli sme súvis medzi zakladajúcim Božím slovom zo Zachariáša a históriou priestorov, ktoré sú dnes chrámom.

K tretiemu výročiu spoločenstva sme dostali od pána farára nečakaný darček. Rozhodol, že sa ďalej nebudeme schádzať na fare, lebo sme už dobre vyformovaní a vo farnosti o nás nikto nevie. Dal nám misiu ísť na perifériu, pričom perifériou, ako nám vysvetlil, sme my, naše rodiny. Každý člen dostal na cestu ruženec posvätený pápežom Františkom. Rozhodnutie nás prekvapilo a zaskočilo, ale poslušne sme ho prijali. Na druhý deň som bola pozrieť moju mamku v nemocnici, zverila som sa jej s tým, čo sa udialo, a ona na to spokojne: „Takže budete chodiť po našich rodinách? Áno!“ ÍSŤ NA PERIFÉRIU VLASTNEJ RODINY - kto má takúto MISIU s požehnaním farského kňaza? Možno len my. Som presvedčená, že je to špeciálny Pánov dar pre nás a som za to hlboko vďačná, veď či nám najviac nezáleží práve na spáse našich najbližších? Pýtali sme si službu, navrhovali sme chvály pre birmovancov, žiadali biblické vyučovanie Starého zákona, ale tadiaľ Pánova cesta pre nás vo farnosti neviedla. Tento postoj na novú službu mi ihneď priniesol radosť a nadšenie, a takto ma Pán priviedol k prijatiu tohto rozhodnutia srdcom. Plánujeme výjazdové modlitbové spoločenstvá. Pôjdeme na lokálnu i duchovnú periféria svojich rodín. Urobíme si plány, splníme misiu, a ak Pán Boh dá, vrátime sa na faru.

Mohli by ste charakterizovať jednou vetou každého člena spoločenstva?

Prvé roky spolužitia v spoločenstve sme v modlitbe hrabali vo svojom bahne a odstraňovali nánosy, ako sv. Bernadetka v Lurdoch na pokyn Panny Márie, aby voda, ktorú prinášame do života bola čistejšia, ale dnes už vidieť prvé ovocie: plachá vedie chvály, utiahnutý hrá na gitare, zádumčivá má úplne nové futro - srdce, myslenie, vyjadrovanie, odlúčení manželia si po desiatich rokov odpustili a obnovili svoje spolužitie, tradične veriaca je vnímavá na Božieho Ducha, hanblivá v modlitbe sa slobodne prihovára k Otcovi, ne-pekárka hostí koláčom a pracuje na FB v skupine, manžel chodí s manželkou na svätú omšu a prijíma sviatosti, bezvýchodiskový stav sa rieši pôstom a modlitbou, chorá dcérka sa uzdravila a prosperuje, pyšní sa upokorujú, rastie chuť a sloboda svedčiť o Pánovi, prežívame vzťah Otca a syna/dcéry, zakúšame dotyk Boží a radosť počas modlitby, stalo sa nám prirodzené slúžiť ľuďom modlitbou.

Prekážky boli i budú, ale táto „vodička“ si cestu von nájde, lebo podľa ovocia máme nádej, že Prameň je Božie dielo. Prosíme o to sv. Martina, ktorému je farnosť zasvätená.

Andrea Teplanová,
foto: archív E.P.

Slnko vyšlo večer

Kostol svätého Ladislava v Nitre zažil Sunrise - východ slnka o siedmej večer. Po svätej omši viedla chválový večer kapela Sunrise. Jej členovia Jakub Straňanek, Romana Grolmusová, Marián Púčik, Roman Táska a Peter Štancel vydali krásne svedectvo lásky k Bohu.

Čo vás viedlo k založeniu kapely?

Marián: K založeniu kapely nás viedla spoločná túžba kamarátov, ktorí sme sa poznali a chodili do Prievidze v piatok večer na chvály, a tak nám pre to všetkým spoločne zahorelo srdce.

Peťo: Kapela vznikla presne 29. decembra v roku 2013 a dlho sme pôsobili u nás v Kanianke, a minulý rok sme začali účinkovať ako kapela spoločenstva Piar.

Ako vznikol názov Sunrise - východ Slnka?

Peťo: Názov vznikol asi pri brainstormingu, keď sme oficiálne zakladali našu kapelu a padali naozaj rôzne návrhy. Názov Sunrise vyjadroval túžbu, aby sme v našej obci, Kanianke, kde sme začali robiť chvály s kapelou, videli to, že ľudia hlbšie spoznajú Boha, obrátia svoju tvár k Nemu a zavládne tu Božia vláda a vláda Ducha Svätého, a že On vyjde ako slnko nad celou dedinou, čiže Sunrise.

Máte osobné svedectvo, alebo ste zažili zázrak s Bohom pri hraní v kapele alebo pri jej vzniku?

Marián: To je hlavne pre nás takým svedectvom, že v lete, keď sme v kapele boli len traja chlapci, tak sme vedeli, že by to

chcelo do našej kapelky ženský hlas. A tak sme rozmýšľali, kto z nášho spoločenstva z Prievidze by to tak mohol byť. Z dvoch nádejných dievčat, za ktoré sme sa modlili, sme si vybrali jednu, a tak nám Duch Svätý povedal, že by sme do toho mohli ísť a už na druhý deň sme sa s ňou skontaktovali, na ďalší stretli, a tak... to je pre mňa veľkým svedectvom. A vymodlili sme si aj dobré počasie, lebo v ten deň, keď sme sa mali stretnúť, malo strašne pršať, a bolo pekne.

Máte aj vlastné pesničky? Vydali ste nejaký album?

Marián: Máme vlastné piesne, album sme ešte nevydali, ale všetko má svoj čas a svoje miesto, je to naším veľkým snom.

Chcete niečo odkázať ľuďom, ktorí vás počúvajú?

Peťo: Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa! Filipanom štyri, štyri.

Marián: Keď na chválach chválime Pána, nech to nie je rutinou alebo stereotypom, že v utorok večer sú chvály, tak idem chváliť Pána Boha, ale nech je to každodenné, aby sa tá chvála prejavovala každý deň, nielen vtedy, keď je v kostole kapela a ľudia dvíhajú ruky, je to naša každodenná povinnosť.

Romana: Nebojte sa snívať s Bohom a buďte odvážni. Aj naša kapela vznikla z odvážnych snov každého jedného z nás, a teraz to dielo, ktoré sme si my s Ním vysnívali, slúži na Jeho oslavu.

Mávate koncerty aj v iných mestách?

Jakub: Boli sme v Nitre, Prievidzi... Teraz sa to ešte rozbieha a tešíme sa na to, čo bude ďalej, možno to zatiaľ ešte nie je veľké, ale možno je to dobré. Možno predsa nech sa tak ešte zosúladíme viac, a potom verím, že prídu tie dni.

Mária Teplanová
foto: František Teplan

Marián Púčik, Roman Táska, Peter Štancel, Romana Grolmusová a Jakub Straňanek na agapé po chválach.

Dobro plodí dobro

Sestra Anežka A. Žatková de ND

Šestnásteho októbra 2016 bola slúžená svätá omša za neznámu ženu – anonymnú darkyňu - s ktorou sa spája moje svedectvo. Rok predtým v októbri 2015 som robila symbolickú zbierku na misie a za celý mesiac som nazbierala 67 Eur. Učím žiakov, že chudobná vdova dala dva haliere do pokladnice a že veľkosť daru sa nemeria podľa toho, koľko dáš, ale koľko ti zostane. A tak ľubovoľne mohli prispieť na misie. Boli to drobné mince, väčšinou centy, ktoré som použila na tri kilové balíčky do afrického Čadu, kde pôsobí slovenský misionár – vdp. Juraj Augustín. Keď som sa dozvedela, že tam naše darčeky prišli, mala som veľkú radosť. Švagor tohto kňaza mi prezradil, že keď sa v tej Afrike dostane z malárie, začne stavať studne. „Studne?“ vyhŕklo zo mňa a pocítila som vo svojom vnútri silný Boží dotyk. „Koľko tak asi stojí jedna studňa?“ položila som mu otázku. Odpoveď znela, že tisíc Eur. Fúha, keď som si to prepočítala, tak to by som musela zbierať skoro dva roky! Boh však už zasial do môjho srdca semienko, výzvu, ktorá už zapúšťala svoje korene. Idem do toho? Zvládnem to? Ak to Ty, Pane Bože, chceš, studňa v Afrike bude! Tak mi Pán Boh pomáhaj!

Keď Boh položí do srdca svoju túžbu, začnú sa diať Božie skutky. Pretože to nie je len tak, že počas niekoľkých dní, keď som svojmu okoliu položila zase ja na srdce svoj plán, záležitosť sa stala vecou ďalších... Boží zápal sa dotkol niekoľkých ľudí (týmto článkom aj im ďakujem za štedrosť a lásku k misiám) a za týždeň sme vyzbierali 200 eur. Hurá! Pätinu studne máme! Ale ešte 800!

Už nespočetne veľakrát som sa presvedčila, že Bohu nie je nič nemožné! Verila som, že On nevkladá do srdca len také hocijaké veci, ale také, na ktorých mu záleží. A tak som sa snažila mojich známych nahovárať, motivovať, vyzývať..., zbierka veľmi nerástla. Veď sa blížili Vianoce a peniaze boli stále vzácnejšie. Prešiel aj december, prešiel aj január. Za tento čas som nazbierala asi ďalších 50€, ale čo s takým veľkým zvyškom? Ešte tri štvrtiny studne mi chýbali! Keď Boh niečo začne, On to aj dokončí... Vo februári som sa začala intenzívnejšie modliť a hovoriť Bohu: „Ak tú studňu, Pane Bože, chceš, nemohol by si mi, prosím, poslať nejakého sponzora, ktorý by mi ten zvyšok doplatil? Som skutočne zvedavá, ako to vymyslíš... Ale vieš, to bude musieť byť nejaký bohatý sponzor, a musí to byť aspoň taký blázon ako ja, čo by v tomto čase krízy, neistôt a migračných antinálad dal peniaze na studňu v Afrike!“

O týždeň nato som sa podobne modlila za jednu chudobnú ženu, o ktorej som

Stavebné práce pri vŕtaní štyridsaťdva metrovej studne v Afrike

povedala Bohu: „Pane, ak jej Ty nepomôžeš, povedz, kto? Ju si nikto na tomto svete ani len nevšimne! Ale Ty ju vidíš..." Na druhý deň po tejto modlitbe som vošla do istého nemenovaného „sekáča", pretože už dlhší čas som zháňala vhodný sveter. Veľmi som sa potešila, že som našla presne taký, aký som chcela. Cestou k pokladni som zbadala peknú koženú tašku, nad ktorou som zaváhala, či ju kúpiť, či nekúpiť. Pane Bože, mám si ju kúpiť? Za euro aj niečo sa oplatí, nie? Ale odolala som a pokračovala som ďalej. Obzrela som sa za ňou ešte raz a uvidela som, že ju už obzerá ďalšia zákazníčka. No, určite ju kúpi, povedala som si v duchu. Ale nekúpila! Vtedy vo mne čosi povedalo: „To je znamenie, že si ju máš kúpiť ty!" Dostala som uistenie a poznanie, a bez váhania som vedela, čo mám robiť. K svetru som pridala aj tašku a spokojná som vyšla na ulicu. Čo sa však nestalo? Zistila som, že v taške je zazipsované staré igelitové vrecúško zaviazané na uzol a v ňom niečo je... Vyzerá to, ako nejaké rozsypané hodinky...? Keď som to vybrala, zhíkla som. Boli tam aj tri prstene! Nebudem vás už napínať, milí čitatelia, ale po vstúpení do jedného zlatníctva som sa dozvedela, že sú zlaté a dokonca dva boli diamantové! Všetci v tej predajni žasli, pretože tam zo mňa vyhŕklo, že som sa práve modlila za studňu v Afrike a Boh mi odpovedal. Keď mi ohodnotili nájdený poklad, cena bola 700 až tisíc eur!!! Čože? Presne toľko mi chýbalo na studňu! Pane, ty si veľký, aleluja! Tebe tak veľmi záleží na ľuďoch v Afrike, že si mi dal prežiť tento zázrak a takýmto spôsobom! To by mi ani vo sne nenapadlo! Ešte som v tom zlatníctve prosila, aby ma nedali do médií, pretože to by teda bolo, že rehoľná sestra našla v taške diamanty! Svoje slovo splnili, a tak po ročnom zvážení a radách, že Božie skutky netreba utajovať, ale ich treba zjavovať a hlásať zo striech, som sa rozhodla toto všetko zverejniť. Pretože Boha treba osláviť aj tým, ako koná v dnešnej dobe! Za všetko som bola nesmierne vďačná, ale som trocha aj zaváhala – či nemám nájdené veci do toho obchodu vrátiť. Napadli mi ale Ježišove slová z podobenstva: „Nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli. Keď ho človek nájde, skryje ho a od radosti z neho ide, predá všetko, čo má, a pole kúpi." (Mt 13,44) Povedala som si, že presne to sa mi stalo a keby som to vrátila, určite by tie peniaze nepoužili na studňu v Afrike. Myslím, že jasnejšiu odpoveď na moju modlitbu som nemohla dostať, a tak ešte prezradím, že studňa v Afrike je už hotová. Aleluja! Daný misionár minulý rok

v júli písal v jednom zo svojich ďakovných listov:

„Vyvŕtali sme studňu hlbokú štyridsaťdva metrov, vďaka milodaru sestry Anežky z rehole Notre Dame a žiakov CŠ z Trenčína. V Trenčíne máme studňu od moslima za Fatmu a v moslimskej krajine máme studňu z Trenčína z cirkevnej školy za zázrak tašky zo ´second handu´.“

Prečo som však môjmu svedectvu dala názov DOBRO PLODÍ DOBRO? Keď som rozprávala môj zážitok jednej Bohu známej osobe, vytiahla peňaženku a darovala mi finančný obnos pre tú chudobnú ženu... A nedávno som toto všetko hovorila mojej blízkej priateľke a tiež mi venovala peniaze pre tú chudobnú ženu. Boh sa stará! Bohu nikto nie je ľahostajný a vzbudzuje v našich srdciach výzvy, treba ich len dobre počúvať a poslúchnuť. Lebo keby človek zanedbal ten prvotný Boží šepot, zastavili by sme štafetu Božej starostlivosti o chudobných, ktorú chce prejaviť cez nás. ..

Toto všetko sa mi stalo vo Svätom roku milosrdenstva a naučilo ma to štedrosti voči chudobným. Keďže som rehoľná sestra, ďakujem mojim predstaveným, že mi tento úmysel schválili a dovolili mi podporiť môj „studňový“ úmysel v Čade. Dostala som list od spomínaného misionára, v ktorom píše, aké diela evanjelizácie sa mu v minulom roku podarili, tak citujem ešte z jeho posledného listu: *„Vyvŕtali sme dve studne, jedna studňa stojí okolo jeden tisíc eur. Jednu zaplatila Cirkevná škola z Trenčína vďaka sestre Anežke z Kongregácie školských sestier de Notre Dame.“* (opr. názov rehole). A práve tu by som tieto riadky trocha pozmenila. Napísala by som „...jednu studňu zaplatila neznáma pani, ktorej šperky sa našli v istej starej kabelke.“ Ona o tom ani netuší, ale možno už aj vie, ak sa pozerá už z druhého brehu na dielo, o ktoré sa zaslúžili jej stratené šperky. Určite sa tam teší, že jej studňa dáva životodarnú vodu Afričanom. Isté však je, že za túto ženu bola odslúžená sv. omša, nech ju za „jej dar“ Pán Boh odmení.

Toto je Božia moc! Pozývam ťa, ak Pán vzbudí v tvojom srdci túžbu urobiť nejaké dobro a ty sa na to nebudeš cítiť, spoliehaj sa na Neho, On ti pomôže, On to urobí. On sám – nebeský Otec - pripravil tieto skutky, aby sme ich konali, je to Jeho vôľa. On na to má, On je veľký, On má svoj plán aj prostriedky. On sám nás pozýva, aby sme preukazovali telesné či duchovné milosrdenstvo, On sám potrebuje zapálených spolupracovníkov, ktorí budú v tomto svete jeho rukami, jeho nohami, jeho očami, jeho Srdcom... Dôverujme mu, lebo On je štedrý Darca a bohato vám všetko odmení!

sr.Anežka A. Žatková de ND,
foto: archív A.Ž.

Dokončená studňa zachránila dedinu

Kardinál Alexander Farnese (neskorší pápež Pavol III.) bol veľmi štedrý. Raz ho istá chudobná matka poprosila o päť strieborniakov, ktoré vo veľkej núdzi potrebovala. Kardinál poslal svojho sekretára, ten jej priniesol 50 strieborniakov. „To je omyl," povedala chudobná žena. No sekretár ukázal lístok, na ktorý kardinál naozaj napísal 50. Dobrá žena sa s tým lístkom vybrala za kardinálom. „Eminencia," povedala, „pomýlili ste sa o jednu nulu!" „Naozaj, máte pravdu!" odpovedal kardinál. Vzal pero a s úsmevom pripísal ešte jednu nulu. Žena s dojatím čítala: 500 strieborniakov.

Anglický matematik a fyzik Issac Newton kráčal so študentmi okolo cintorína. Istý študent podpichol veriaceho profesora a opýtal sa ho: „Vy veríte, že prach týchto mŕtvych môže vytvoriť nové telo schopné života?" Profesor neodpovedal hneď, no na druhý deň urobil pred študentmi pokus. Priniesol oceľové piliny, zmiešal ich s obyčajným prachom a zmes vysypal na stôl. Začal nad ňou krúžiť magnetom a zmes sa začala hýbať. Oceľové piliny sa prichytili na magnet, prach ostal na stole. Profesor vyslovil poučenie: „Boh si ponechal nekonečne viac síl, než vložil do magnetu."

Mnoho problémov by sa vyriešilo, keby sa ľudia naučili hovoriť jeden s druhým, nie jeden o druhom.

Modlila som sa za dobrého muža a mám dobrého muža. On sa nemodlil, tak má, čo má.

Láska znamená obetovať sa.

Duch i nevesta volajú: *„Príď!“*

(Zjv 22, 17)

KATOLÍCKA CHARIZMATICKÁ KONFERENCIA

TRNAVA

25. až 27. august 2017

Mestská športová hala SLÁVIA

Téma:

„Baránok, ktorý bol pre nás obetovaný“

Pôstna obnova pre dievčatá

od 18 do 35 rokov

s pátrom
Markom Poláčikom SVD

a so sestrami boromejkami

7. až 9. apríl 2017

víkend

Misijný dom Nitra, Kalvária

Prihlášky a prípadné otázky:
vincenta@boromejky.cz alebo
boromejky.nitra@centrum.sk,
SMS na +420 723 477 525

Predturíčne stretnutie

Stretnutie spoločenstiev
a priateľov Obnovy v Duchu Svätom.

27. mája 2017
v Kostole sv. Gorazda
v Nitre na Klokočine

DUCHOVNÉ CVIČENIA V NITRE

Pozývame veriacich do Kňazského seminára
Sv. Gorazda v Nitre na duchovné cvičenia.

29.6. - 2. 7. 2017

téma: **„Dar Svätého Ducha“**

exercitátor: **Mons. Peter Brodek**

Prihlásiť sa možno na tel: **0911 958 334**

CHARISMATIC RENEWAL IN THE CATHOLIC CHURCH
50 years 1967-2017
Golden Jubilee

www.kcho.sk

Katolícka charizmatická obnova Slovenska, Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra

Rožňava - Dušan Lukáč (koordinátor), 0903 635 996, lukacd@psg.sk; **M.Lőrincová**, 0904 549 333, 1mlorincova@gmail.com
Bratislava - E.Ferancová (zástupca koordinátora), 0905 335 854, seminare.ev@gmail.com
Trnava - A.Gubala, 0905 512 749, franton48@seznam.cz; **Š.Uhlík**,0918 558 382, stefanuhlik@caridi.sk
Nitra - O.Krekáňová, 0911 958 334, krekanovao@gmail.com; **M.Bernátková**, 0903 585 586, bernatkova.maria@gmail.sk
Košice - F.Klimo, 0907 534 970, fklimo@yahoo.com; **P.Slávik**, 0908 989 538, peter.sl@centrum.sk
Banská Bystrica - V.Kocián, 0903 571 499, vacko13@gmail.com; **V.Nemcová**, 0910 978 956, vierka.jas@zoznam.sk
Spiš - M.Hvizdoš, 0904 109 521; **J.Hýrošová**, 0902 737 623, tereziavelka@zoznam.sk
Žilina - M.Bilčík, 0904 607 070, mbilcik@gmail.com; **J.Kvašňovský**, 0904 273 060, jozefpc@azet.sk

Pápež František

Dary Ducha

Katechézy Svätého Otca Františka o daroch Ducha Svätého vyšli ako knižná novinka v roku 2017. V tomto cykle nachádzame vysvetlenie darov: múdrosti, rozumu, rady, sily, poznania, nábožnosti a bázne voči Bohu. Pápež poukazuje na dôležitosť Božieho Ducha, ktorý „je vždy s nami, je vždy v nás, je v našom srdci“.

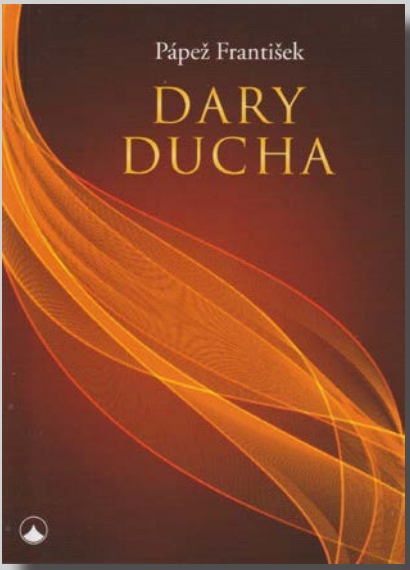

CHARIKNIŽNICA

1/2017

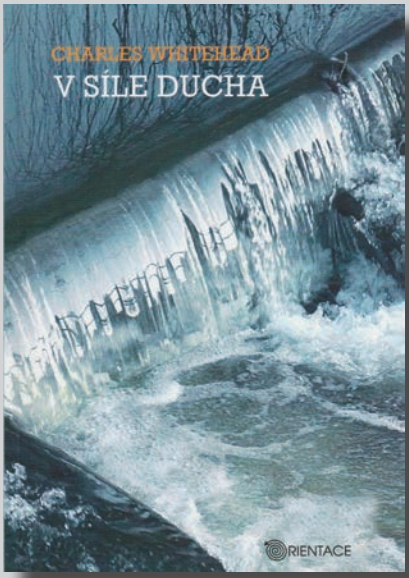

Charles Whitehead

V síle Ducha

Autor, ktorý dvadsať rokov viedol charizmatickú obnovu v Anglicku, často sa stretal s Jánom Pavlom II., vysvetľuje v knihe pôsobenie Ducha Svätého vo sviatostiach, aj čo znamená krst Duchom Svätým a charizmy Ducha Svätého. Hovorí o novej otvorenosti plnosti kresťanského života. Kniha má byť výzvou pre čitateľov, aby sa za dary modlili a s vierou ich očakávali.

Knihy si môžete zakúpiť v predajniach s náboženskou literatúrou alebo telefonicky na čísle 0911 958 334